

[Albrechtsen]

skal fastsættes nogen tidsfrist for denne rapports afgivelse?

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Jeg kan afsluttende sige, at der foreligger en dagsorden som grundlag for det sikkerhedspolitiske udvalgs arbejde. Den dagsorden står fast, og så må man naturligvis færdiggøre udmøntningen af den i det tempo, som udvalgets medlemmer er klar til at acceptere. Jeg er nødt til at sige, at efter de oplysninger, der foreligger for mig, skulle der som en del af proceduren være tale om, at man beslutter sig til, at der kan afgives delbetænkninger eller – om man vil – delbetænkninger, og det er det, jeg mener med at tage tidspunkter og steder for udførelse i praksis af denne dagsorden op til overvejelse i udvalget.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Forslaget om, at det sikkerhedspolitiske udvalg skal kunne afgive delbetænkninger, er jo stillet i udvalget af bl.a. socialistisk folkeparti, og jeg havde tidligere fornemmet en vis interesse for det fra socialdemokratiets side, men jeg synes ikke, den kom klart frem her, jeg synes ikke, der var megen forståelse fra udvalgsformandens side over for dette med delbetænkning. Men hvis det, hr. Knud Damgaard siger, kan betyde, at der inden sommerferien afgives en delbetænkning fra udvalget om dette spørgsmål, er det et stort fremskridt. Jeg ved ikke, om det kan betyde det, jeg er bange for: at det er en ny udflugt. Men vi er altså i den situation – og det er helt relevant, hr. Knud Damgaard – at der skal skrives en FN-instruks i september. Skal der stå i den instruks, at regeringen instruerer delegationen om at handle i disse sager, altså om ikke-førstebrug, ligesom sidste år, eller skal der stå, at regeringen instruerer delegationen om at udvise imødekommenhed over for ikke-førstebrugsforslag, eventuelt selv stille et forslag?

Sidste år gjorde regeringen det modsatte. Den sagde: vi stemmer nej. Socialdemokratiet insisterede på, at man i det mindste skulle undlade at stemme. Alligevel stemte regeringen nej. Vil socialdemokratiet nu bare se

passivt til og lade regeringen bestemme igen, selv om den er i mindretal, så må man nok spørge om, hvad meningen var med 3. majs-dagsordenen, dens tekst og de forskellige prioriteringer.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Hr. Knud Damgaard har ordet for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Jeg skal sige til hr. Gert Petersen, at instruksen vil den socialdemokratiske gruppe naturligvis drøfte forud for, at denne instruks skal afgives. Jeg ville finde det rimeligt, om man i det sikkerhedspolitiske udvalg tog denne instruks op, men da vi ikke har drøftet det i min gruppe, står dette som mit personlige standpunkt i sagen.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne indledningsvis fremhæve det positive, som har været resultatet af denne debat. Det positive er jo, at alle, som har haft ordet, er enige om en bekræftelse af, at der bør gøres en indsats for at hindre førstebrug af atomvåben og at få lavet en traktat imod førstebrug af atomvåben. Alle tilkender giver i hvert fald i deres ordvalg, at det er deres intention.

Når det så kommer til viljen, så er det jo en anden sag. Kigger man på de borgerliges argumenter, så baserer de sig jo på Dyvigudvalgets analyse, hvori man foretager en sammenkædning mellem spørgsmålet om den konventionelle oprustning og spørgsmålet om førstebrug af atomvåben. Det er efter min mening en fuldstændig uacceptabel måde at anskue det her spørgsmål på.

Førstebrug af atomvåben er ganske enkelt en forbrydelse, og det, man altså vil fra de borgerliges side og fra NATOs side, er, at man vil forhandle om retten til at begå en forbrydelse. Denne trussel om at begå den ubegrænsede forbrydelse vil man bruge som forhandlingsobjekt for at skaffe sig mulighed for at indlede en vældig konventionel oprustning i Vesteuropa og som baggrund for at få befolkningen til at acceptere nye kampdoktriner osv. Kun sådan kan man læse det, der